

Nr 164.

Av fröken **Andersson**, *angående förbättrad löneställning för sociala kuratorn vid centralfängelset i Växjö.*

I förra årets statsverksproposition föreslog Kungl. Maj:t, att de s. k. socialassistenterna vid centralfängelserna å Långholmen och Härlanda samt i Malmö skulle erhålla ställning såsom sociala kuratorer och tills vidare placeras i lönegrad Eo 10. Detta blev också riksdagens beslut.

Med anledning av detta förslag yrkades i en motion (II:360), att även socialassistenterna vid fängelset i Växjö och vårdanstaltens å Hall sines-sjukavdelning vid Håga skulle erhålla samma ställning och lönegradsplacement.

Statsutskottet betonade i sitt utlåtande, att lösningen av socialassistentens vid Håga lönefråga var mest trängande, och föreslog därför, att medel skulle beräknas under fångvårdsanstalternas avlöningsanslag så att vederbörande befattningshavare kunde placeras i lönegrad Eo 10. Uppflyttningen skulle dock ej ske med mindre Kungl. Maj:t efter närmare utredning fann, att denna borde ske. Uppflyttningen har sedermera kommit till stånd.

Beträffande tjänsten vid Växjö fängelse ansåg utskottet ävenledes, att vidare utredning erfordrades. Motionens yrkande i denna del avslogs emellertid utan annan motivering än att "verksamheten vid Växjö torde vara av mindre omfattning".

I sin skrivelse i augusti 1944 rörande fångvårdens medelsbehov för budgetåret 1945/46 har fångvårdsstyrelsen tagit upp denna fråga och gjort framställning om anställande av en social kurator i Eo 10 även vid centralfängelset i Växjö. Styrelsen betonar därvid det stora behovet av social kurator vid denna fångvårdsanstalt för kvinnor. Visserligen finnes redan nu en tjänsteman anställd, som har till uppgift att handhava kurators arbetsuppgifter. Denna tjänsteman är emellertid placerad i kontorsbiträdes lönegrad, varför det helt naturligt möter stora svårigheter att få tjänsten tillsatt med kompetent kraft eller i varje fall att under någon längre tid få behålla en sådan kraft. Allmänna lönenämnden har för sin del intet att erinra mot fångvårdsstyrelsens förslag i detta avseende och biträder alltså detsamma.

Någon närmare redogörelse för de utomordentligt viktiga, ömtåliga och krävande uppgifter, som de sociala kuratorerna vid våra fängelser och liknande anstalter ha sig anförtrodda, är här överflödig. Det faller då också av sig självt, att det måste ställas mycket stora krav på kvalifikationerna hos dem, som skola handhava dessa uppgifter. Departementschefen gjorde i förra årets statsverksproposition härom bl. a. följande uttalande: "En förut-

sättning för att nu angivna uppgifter skola handhas på ett tillfredsställande sätt är, att ifrågavarande befattningshavare besitta erforderlig kompetens för socialt arbete, helst socialpolitisk examen eller däremot svarande teoretisk och praktisk utbildning. De nuvarande socialassistenterna inneha sådan kompetens, och man kan icke påräkna, att de skola kvarstanna i sina befattningar med mindre de erhålla en placering i lönehänseende, som svarar mot deras kvalifikationer."

Mot bakgrunden av detta uttalande och med tanke på fångvårdsstyrelsens välmotiverade förslag är det ägnat att väcka förvåning, att departementschefen ansett sig kunna stanna vid en placering i lönegrad Eo 7 såsom lämplig för en av dessa befattningar. Det faktum att saken uttryckts så, att vederbörande bör placeras "åtminstone i lönegraden Eo 7", inger dock den förhoppningen, att en viss tveksamhet varit för handen vid förslaget definitiva framförande i propositionen.

Som ovan påpekats, hänvisade statsutskottet vid behandlingen av denna fråga förra året till att verksamheten vid här ifrågavarande anstalt var av mindre omfattning. Det är utan vidare klart, att detta är ett faktum, som icke går att förneka. Denna skillnad i storlek torde emellertid näppeligen kunna utgöra någon bärande motivering för den här föreslagna lönedifferensen. Det är nämligen för det första självklart, att den sociala kuratorn under alla förhållanden måste vara i besittning av samma kvalifikationer i olika hänseenden som kuratorerna vid övriga anstalter. För det andra är ju Växjö ett kvinnofängelse. Detta sistnämnda förhållande kan möjligen ytligt sett vara irrelevant i detta sammanhang. Ehuru det alltid är vanskligt med jämförelser av detta slag, förefaller det dock ingalunda osannolikt, att det vid en dylik anstalt gäller för kuratorn att söka lösa en rad problem av ofta särskilt svår och ömtålig beskaffenhet. Det kan härvid vara tillräckligt att endast hänvisa till de svårigheter, som kunna uppstå t. ex. för en familj med minderåriga barn, om modern för längre eller kortare tid är intagen på anstalten. Varken kvalitativa eller kvantitativa skäl synas sålunda kunna förebringas som motivering för här berörda löneskillnad.

På grund av vad här ovan anförts hemställas.

att riksdagen måtte besluta, att den sociala kuratorn vid centralfängelset i Växjö i likhet med kuratorerna vid övriga liknande anstalter tills vidare placeras i lönegrad Eo 10 och

att i följd därav anslaget till fångvårdsanstalterna, Avlöningar för budgetåret 1945/46 höjes i enlighet därmed.

Stockholm den 22 januari 1945.

Ebon Andersson.